

Informacinis terorizmas – pavojus Nr.1 [3-a dalis]

Kodėl gruodį rusai puolė į valiutos keityklas supirkinėti JAV dolerius, valiutą valstybės-kaltininkės dėl rublio nuvertinimo?

Kaip daugumos visos planetos gyventojų smegenys paverčiamos tarsi plastilinu, iš kurio globalios valdymo struktūros lipdo savo chimeras?

Trečia dalis. Kelias į save

Informacinio lauko sunaikinimas – sąmonės sunaikinimas. Biomasa, palstilininiai žmonės

Šiandieninė žmonių visuomenė naudoja tokį informacijos kiekį, kad galima teigti: daugelis žmonių įgijo savotišką priklausomybę nuo informacijos, o jos nesant jaučiamas informacinis badas, panašus į skausmingą abstinenciją nustojus vartoti narkotikus.

Didžiuliai informacijos kiekiai dėl negebėjimo juos apdoroti ima kelti grėsmę žmonių gebėjimui mąstyti savarankiškai.

Informaciniu teroru galima vadinti ir siekius žmones tiesiog atpratinti mąstyti, įteigiant, kad tai nepakeliamas vargas. Todėl lengviau už tiesą tiesiog priimti tai, ką sako MIP. Nes vis dar gajus naivus tikėjimas, jog viešai skelbiama informacija yra patikrinta ir būtinai teisinga. Šio teroro aukos yra žmonės, atpratinti mąstyti savo galva, savarankiškai priimti sprendimus. Tokie žmonės plaukia pasroviui, visai nepastebėdami, kad yra nešami į prarają.

Šiandieninis informacinis laukas primena krūvą sudaužyto įvairiaspalvio stiklo. Nūdienos MIP darbo stilius yra faktų trupinių skleidimas su iškraipymais taip įteigiant reikiamą, tačiau nebūtinai teisingą suvokimą apie realybę. Dėlioti šias informacines šukes į bendrą paveikslą, nustatinėti priežasties-pasekmės ryšius griežtai draudžiama, nors tas nėra pripažįstama.

Norintys ir galintys užsiimti tokiu ryšių ir bendro vaizdo sudėliojimu, taip neparankiu pasaulio valdantiejiems, nepatenka į MIP apžvalgas. Šiandien vietoj žinių pranešimų, žmonių informavimo apie visuomenės gyvenimą, paduodama tik įvykių eiga (gaisrai, teroristiniai išpuoliai, eismo įvykiai ir pan.). Vietoje sąžiningos analizės – faktų skiautės, pakištos valdančiųjų doktrinos labui. Tiesos trupiniai leidžiami į eterį tik kaip jaukas, skirtas pritraukti patikliusius prie televizorių ekranų.

Supratimas, kas yra informacija, iš esmės sunaikintas. Vietoje informacijos per ryšių kanalus skinda produktas, primenantis informaciją tik išoriškai. Praktiškai tai tik dezinformacija, sukombinuota tokiu būdu, kad formuotų žmonių sąmonę pagal MIP užsakovų poreikius.

Šiandien žurnalisto profesijos įvardijimas, deja, daugeliu atvejų reiškia, kad tai yra profesionalus melagis, meluojantis tikslingai, pagal užsakymą, ir būtent už tai gaunantis užmokestį. Į šią kompaniją pakliūna oficialūs politologai, viešieji politikai ir ekspertai.

Vykdomas tikslingas masių sąmonės poveikis, siekiant iškreipti realiai vykstančių įvykių vaizdą, sutrupinti į dulkes tvirtus moralės bei etikos principus, paversti protą lengvai pasiduodančiu apdorojimui, kaip plastiliną, iš kurio patyrę propagandistai lipdo figūreles, reikalingas užsakovams. Daugelis tautų šiandien paverstos į biomasę, iš kurios jų valdytojai stato jiems reikiamas konstrukcijas.

Du nauji pavyzdžiai

Rusija. 2014 metų pabaigoje piniginis vienetas rublis buvo nuvertintas matyt ne be JAV pastangų, tikėtina, tam organizavusių ir pasaulinės naftos kainos kritimą. Galimame sąmoksle dalyvavo RF centrinis bankas bei RF vyriausybė, užsiėmusi tikslingu šalies ekonomikos griovimu.

Kokia turėtų būti adekvati Rusijos piliečių reakcija? Masinis Centrinio banko vadovybės ir viso Medvedevo kabineto atsistatydinimo reikalavimas. Ką padarė „rusai“? Puolė į valiutos keityklas keisti rublius į JAV dolerius, į valiutą valstybės, kaltos dėl rublio nuvertėjimo. Taip suveikė informacinio teroristo sąmonės apdorojimas: daugiau kaip dvidešimt metų RF piliečiams teigė: doleris yra pati patikimiausia pasaulio valiuta.

Nors iš tiesų doleris yra niekuo nepadengtas popierius. Informacinio teroro aukos supirkinėjo dolerius, pačios pribainėdamos savo šalį, palaikydamos agresorių ir nesuprasdamos, kad už tai teks sumokėti ekonomine krize Rusijoje ar netgi karu. Neatmetama, kad JAV kažkada paskelbs dolerį tuo, kuo jis yra iš tikrųjų, bevečių popierėliu, ir jo vertę nuleis iki jo realios kainos - iki nulio, palikdami šiandienos laimingus dolerių savininkus prie suskilusios geldos.

Prancūzija. Po sausio 7 dienos teroristinių išpuolių apie 5 milijonai visos šalies prancūzų išėjo į maršą pagerbdami teroro aukas. Prieš ką tie žmonės demonstravo? Prieš terorizmą. Nors terorizmas tai JAV spec. tarnybų kūrinys. Ir lozungai turėjo būti: „CŽV – patrauk rankas nuo Prancūzijos!“ arba „Nustokite pas mus kurstyti jums naudingą karą!“.

Tačiau patyrę režisieriai mikliai pasuko įvykių eigą reikalinga linkme, sukvietė į maršą ginti „žodžio laisvę“ - liberalų vaiduoklį, kurio su žiburiu nerasi masinėse informacijos priemonėse, valdomose pasaulio galingųjų. Žmonėms išdalino pieštukus ir plakatus „Aš Charlie“ neva dėl to, kad būtų pademonstruotas solidarumas su nužudytais žurnalistais? Ar iš tiesų solidarumas su provokatoriais, nusamdytais JAV spec. tarnybų, naujo pasaulinio karo kurstytojais?

Ir dažnas protestuotojas sakė: aš su jais išvien. Milijonai prancūzų tapo informacinio teroro aukomis, nesuprato tikros įvykių esmės. Instinktyviai protestuodami prieš smurtą, jie nepamatė jo židinio ir dėl to jų protestas „prašovė“ pro tikslą, palaikydamas musulmoniško terorizmo mitą, veikdamas priešininko pusėje, prieš savo šalį. Ar žmonės suprato, žygiuodami „demokratiškos“ Prancūzijos gatvėmis, kuo paverstos jų smegenys, kad tai panašu į minkštą plastiliną iš kurio lipdoma kas tik nori?

Taip perlipdytos žmonių smegenys atnešė redakcijos šeimininkui nemažą pelną: išleidusi pirmą, po teroristinio išpuolio, žurnalo „Charlie Hebdo“ numerį, vėl su pranašo karikatūra, redakcija, savo kolegų kraujo ir įsuktos informacinės kampanijos aplink šį įvykį dėka, sugebėjo parduoti 5 milijonų tiražą, gaudama 21 milijoną eurų.

Taip užsakovas susigrąžino sau pinigus leidinio leidybai ir 5 milijonus prancūzų padarė bendrininkais kurstant priešišumą tarp musulmoniško ir krikščioniškojo pasaulių.

Remiantis duomenimis, paskelbtais olandų verslo žurnale „Quote“, prancūzų žurnalas "Charlie Hebdo" yra Rotšildų projektas:
<http://www.quotenet.nl/Nieuws/De-Rothschild-s-drukken-Charlie-Hebdo-Wij-twijfelden-of-wekrant-moeten-uitgeven-142940>

Interviu su imperijos įpėdiniu Philipu Rotšildu, kuriame jis apie tai pranešė, įvyko jo kabinete Eliziejaus laukuose (Paryžiuje), netrukus prieš prasidedant teroro išpuoliams.

Hercogas Anžu, Prancūzijos karališkųjų namų galva, paskelbė pranešimą

<http://maxpark.com/community/politic/content/3214334>

prieš akciją „Charlie Ebdo – tai aš“: „Aš eisiu prieš emocionalią tėkmę ir atsiribojau nuo judėjimo „Aš Charlie“. Ne, aš ne Čarlis, todėl, kad aš niekuomet nemėgau šio manichėjiško žurnaliūkščio (manicheizmas – dvyliptumo sinonimas, provokatoriškumas). "Charlie Hebdo" paprastas popierėlis, niekinantis kitų nuomonę, išskyrus savo nuosavą, prisidengiantis saviraiškos laisve, kuria leidžiame jam vykdyti provokacinius veiksmus.

"Charlie Hebdo" yra agresyvus laikraštis, kuris sukelia neapykantą tarp religijų per taip vadinamą humorą. "Charlie Hebdo" atstovauja europietišką ateistinį visuomenės įvaizdį, kuris kuria apmaudą ir priešus, vietoje pagarbos ir draugystės tarp tautų ir žmonių, nepriklausomai nuo jų skirtumų, rasės, odos spalvos, religijos... Aš smerkiu šį vienybės skaldytoją ir piliečių, kurie niekuomet neskaitė šio humoristinio savaitraščio, veidmainiavimą. Pagerbti aukas - taip. Pagerbti "Charlie Hebdo" - ne.“

Bet Prancūzija neišgirdo protingų šio Karališkosios dinastijos įpėdinio žodžių. Gal todėl, kad amžių eigoje čia buvo įprasta karališkosioms asmenybėms kirsti galvas?

Pasipriešinimo mažėjimas dvasinei okupacijai yra liūdna pasekmė, sukelta Didžiosios Prancūzijos Revoliucijos genocido, ir tai vis tų pačių valdančiųjų struktūrų palikimas. Giljotina šalino geriausius aristokratus, mąstytojus, mokslininkus, kaip tik tuos žmones, turinčius aukščiausią gebėjimą priešintis zombinimui. To pasekmės: susilpnėjusi liaudis tapo nesugebanti pasipriešinti agresijai, tiek dvasinei, tiek realiai (prisiminkime greitą Prancūzijos kapituliaciją Antrame Pasauliniame kare).

Šiandieną žmonės negali atsilaikyti prieš žudantį informacinių chimėrų poveikį: neatsakingus lytinius santykius ir vienalytes santuokas, juvenalinę justiciją ir „vartotojiškos visuomenės“ ideologiją – egoistinę gražaus gyvenimo doktriną, gyvenimo tik sau, atsiribojant nuo ateinančios kartos auklėjimo, ir netgi jos gimdymo.

Liaupsinamos Prancūzijos „demokratinės tradicijos“ negali atsakyti į klausimą: kodėl prancūzai neišėjo protestuoti, kai jų lakūnai bombardavo Libiją, žudydami ne dešimtis, o tūkstančius žmonių? Ir, užmiršęs demokratiją, tyli visas pasaulis, kol žvėriškoje mėsmalėje žudomi tūkstančiai žmonių Donbase, taikūs gyventojai, moterys, vaikai, pagyvenę žmonės. Tai įprasta vadinti dvigubu standartu. Nors iš tiesų tai – bet kokių standartų, bet kokių moralinių kriterijų naikinimas.

Smurtinis įsikišimas į sąmonę naikina žmogų. Štai keletas sutrumpintų citatų iš filosofijos mokslų daktaro A.N. Kulibabos darbo „Informacinis terorizmas“.

„Informacinis terorizmas – pavojinga psichointelektualinė diversija, nukreipta prieš normalią sveikai mąstančių žmonių proto veiklą. Jis tuo pat metu griaua psichiką, nervinę sistemą bei intelektą.

„Dezinformacija yra pavojinga, nes tikslingai griaua socialinę sistemą ir teigiamą visuomeninę orientaciją kūrybiškai kurti, kartu statyti ir gaminti“.

„Dezinformacija griaua asmeninės pasaulėžiūros pagrindus, žmonių realių ryšių ir objektyvių aplinkybių suvokimą. Ji gilina prieštaravimus tarp žmonių ir tautų tarpusavio santykių, griaua

moralės-etikos vertybes, griaua pasitikėjimą aplinkiniu pasauliu. Dezinformacija grubiai keičia vystomų procesų kryptį link iliuzijų, nerealių mirażų ir menamų tikslų, neišvengiamai vedančių prie kracho“.

„Informacinis terorizmas taikomas piktybiškos dezorientacijos tikslu siekiant klaidingo žmonių suvokimo, melagingo supratimo ir neadekvataus elgesio įtvirtinimo“.

Civilizacija kaip spektaklis: valdžios galios iliuzija, liaudies bejėgiškumo iliuzija

Valdančiojo elito pastangomis per MIP vietoje realaus pasaulio paveikslo masėms pateikiama iliuzinė konstrukcija: civilizacija tarsi spektaklis.

Vienas iš informacinio terorizmo tikslų – įteigti masėms, kad valdantysis elitas yra visagalis ir jam priešintis beviltiška.

Bet iš tikrųjų, sąmonės griovimas yra, visų pirma, paties valdančiojo elito liga. Pažiūrėkime, pavyzdžiui, į Ukrainą. Valdantysis elitas vadovaujasi principu: valdyk žudydamas. Ką daro, pavyzdžiui, nauji Ukrainos vadovai, neva paskirti „demokratiško“ Maidano, o faktiškai globalistų samdiniai?

Konditeris Valcmanas (Porošenko) ir scientologų sektos sekėjas Jaceniukas degeneratiškoje ekstazėje žlugdo savo šalį. Isteriškame priepuolyje jie viską aplink save griaua, bombarduoja, žudo, kankina. Tai tipiški psichinio ligonio veiksmai. To, ką jie sako, komentuoti nėra prasmės.

Tą patį daro ir jų šeiminkai – JAV administracija – Sirijoje, Libijoje, Irake, sėdami ir likusiam pasaulyje naikinimą, chaosą, mirtį. Pagal Senojo Testamento kanonus jie valdo naikindami ir žudydami valdymo objektus, privesdami juos iki priešmirtinės būklės. Valdyti

sveikus ir gyvus objektus jie nemoka.

Globalioms valdymo struktūroms patinka skirti į aukščiausias valdymo struktūras nepakaltinamus – juos lengviau valdyti.

Absoliučiai iliuzinį tikrovės paveikslą pateikė savo kalboje JAV prezidentas B. Obama prieš kongresą 2015 metų sausio 21 dieną.

Bet ir šaunūs RF vadovų pareiškimai su priedainiais „mums sankcijos net ir į naudą“ - taipogi iliuzija. Žaliavinė ekonomika, įsitvirtinusi nuo 1991 metų, tai mirtis Rusijai. Bet prezidentas ir vadovybė kartoja kaip mantrą „mes neatsisakysime ūkininkavimo kurso“. Kitaip sakant, būtinai nugalabysime Rusiją, kaip mums liepia globalistai. Ir atkakliai plasnodama per įvairias MIP informacinę chimera - „importuotas pakaitalas“, realybėje RF tampa mirtinai užpjauta centrinio banko, pakeliant refinansavimo kursą iki 17%.

Ir ar ne dvilypė RF politika Ukrainos atžvilgiu? Kam kankinti rusų gyventojus kruvinomis ukrainiečių žudynių scenomis, tuo pačiu metu apsiribojant oficialiomis protesto notomis Kijevo chuntos adresu? Ar gali pakaltinamas žmogus vienu metu teisti federaliniuose MIP chuntos politiką ir tiekti tai pačiai chuntai veltui dujas, elektros energiją, anglį taip neduodant jai žlugti?

Pasauliniai valdantys elitas veda pasaulį į visišką suirutę. Stiprėja jau tapusios pastoviomis ekonominė, politinė, demografinė, aplinkos krizės. *Į visiškai deramą klausimą „kada baigsis krizė?“ yra teisingas atsakymas: prie tokio valdymo ji niekada nesibaigs.* Ji vis labiau plėsis, kol neprives prie žūties visos žmonijos, visos planetos.

Valdantysis elitas pasaulio mastu ritina pasaulį žemyn. Apie tai byloja jų naudojamų informacinių chimėrų evoliucija. Jeigu pagonis melsdamasis stovėjo pakėlęs į dangų rankas, tai dabartinės monoteistinės religijos pasekėjas jau parklupdytas ant kelių su įbesta kakta į grindis. Tokioje padėtyje jis jau negali matyti pasaulio, bet vis tiek savo dievą jis apgyvendina danguje.

Šiandien nauja religija tapusi vartojimo visuomenė. Jos stabas jau nebe dangiškas dievas, nors ir virtualus, o žemiškas. Tai doleris, o šventykla – bankas ir supermarketas. Tokia dvasinės degradacijos schema, veikiamą informacinio teroro.

Vis tik, sveiki, išsilavinę, protingi, teisingai informuoti žmonės yra valdančiam elitui nepasiekiami objektai. Visiškai juos išnaikinti ar priversti juos nesiiimti jokių veiksmų neįmanoma. Bjaurus dirbtinių matricių poveikis ir nenatūralumas neišvengiamai sukelia tiems žmonėms atstūmimo reakciją. Visuomenėje vyksta pasipriešinimas.

Tiesos atstatymas – tai antiteroras, automatiškai vykstantis kaip atsakas informaciniam terorui. Pastangos jį užgniaužti bevaisės, nors valdantysis elitas valdo be abejonės galingesnes priemones – MIP, administracinius, politinius, finansinius resursus. Natūralus vystymasis ir tiesa neišvengiamai laimi, nes techniškai neįmanoma meluoti visiems ir visada. Tam pritaria liaudies išmintis, kad „melo kojos trumpos“.

Patys matome, kaip mažėja dirbtinių informacinių matricių gyvavimo trukmė veikiant realiam informaciniam srautui: sulyginkime tūkstantmetinę krikščionybės gyvavimo trukmę, septyniasdešimt metų trukusią komunistinės doktrinos gyvavimą, ir viso labo tik dvidešimtmetį liberalizmo, jau surinkusio milijonus kritikų. „Politinis spektaklis“ baigiasi.

Informacinis teroristas infiltruoja į mases chimėrą „nuo tavęs niekas nepriklauso!“ , kad paralyžiuotų visuomenės aktyvumą ir perduotų jai reikalingą elgesio algoritmą: „nelįsk į politiką“.

Iš esmės visi 7 su viršumi milijardų Žemės gyventojų atsakingi už viską, kas joje vyksta. Kiekvienas kaltas už civilizacijos nuodėmes. Kiekvienas gali pakeisti pasaulį.

Paprasti pavyzdžiai

Jeigu visi žmonės pradės blaiviai mąstyti, nustos vartoti alkoholį ir neberūkys, - nustos egzistuoti alkoholinė ir tabako mafija. Ir sumažės farmakologinės mafijos galia, nes žmonės nebe taip dažnai sirgs.

Jeigu visi nustos vartoti narkotikus, nebeliks narkomafijos, pasibaigs politinis režimas Afganistane ir Kosove. Sumenkės JAV ir Didžiosios Britanijos galia, nes narkotikai – šių valstybių elitų ir jų spec tarnybų svarbus pajamų šaltinis. Todėl reikia bausti ne tik narkotikų platintojus, bet ir narkomanus, kaip nusikaltėlius, finansuojančius mafiją.

Jeigu žmonės nustos miške mėtyti nuorūkas ir butelius, sumažės miško gaisrų skaičius.

Rusija gali suduoti triuškinantį smūgį doleriui, o tai reiškia ir JAV galybei, jeigu RF piliečiai nustos supirkinėti dolerius.

Pavyzdžių sąrašą galima tęsti iki begalybės. Svarbiausia – prisiminti seną išmintį:

„Proto sapnai gimdo pabaisas“

„Nekovodamas prieš blogį jam padedi“

Svarbu suprasti: „nelįsti į politiką“ irgi reiškia keisti pasaulį, tik į blogą pusę, stiprinant valdančiųjų elitų valdančiąją funkciją. „Nelįsti į politiką“ - reiškia atiduoti savo gyvenimų ir savo šalies valdymą į svetimas rankas.

Patys pavojingiausi sociumo nariai – tai tie, kurie tingi mąstyti ir sutinka paversti savo smegenis panašia į plastiliną masę, iš kurios niekšai lipdo tai, kas jiems naudinga.

Patys piktybiškiausi yra tie, kurie sudaro nieko nemąstančią politiškai pasyvią biomasę, t. y. pratęsia ydingos pasaulėtvarkos egzistavimą.

Leidusieji save padaryti biomase brangiai sumokės už savo protinį tingėjimą ir baimę, nes užsiimantys „savo reikalais“ tampa lengva agresoriaus auka.

Ukraina parodė – prižiūrėti butai ir vasarnamiai nušluojami vienu sistemos „GRAD“ šūviu. Ukraina parodė – pati vaisingiausia gyvenimiška pozicija – neplaukti pasroviui, o kautis kaip kovotojai.

Kova - vienintelė gelbėjanti, gyvybiškiausia strategija, nes normalus gyvenimas informacinio teroro sąlygomis neįmanomas.

Karinių veiksnių teatras, vykdamas informacinį karą, apima visą pasaulinę informacinę erdvę, o griauananti informacinio ginklo galia tik stiprės. Informaciniai karai tampa labai pavojingi, ypač tokiais gyvenimo sąlygomis, kai tik kelių šalių rankose egzistuoja beveik monopolinė pasaulinė padėtis MIP sferoje ir jų rankose yra būdai sukelti tautines, religines ir kitas pasaulines katastrofas, kurių griauančios pasekmės žmonijai bus ne mažiau žudančios nei atominės katastrofos pasekmės.

Arklys nustipo – nulipk!

Sena indėnų išmintis sako: „arklys nustipo – nulipk!“.

Rodos, viskas aišku, reikia nulipti ir pakinkyti kitą arklį. Bet ne. Mes nenorime patikėti, kad jis nudvėsė, mes bandome reanimuoti nudvėsusį arklį, tempiam jį į gyvųjų pasaulį.

Ką reiškia nesibaigiančios diskusijos apie Leniną ir Staliną, monarchiją ir socializmą, kurios skaldo visuomenę, jei ne nudvėsusių arklių gaivinimą? Kiek ilgai reikia tęsti pilietinį karą, aiškinantis, kas raudonas, o kas baltas?

Rusijos įvaizdis Vakaruose šiandien, kaip ir tarybiniais laikais, tiesą pasakius, ne koks. Vakarietis didžiuojasi savo prižiūrėtu namu, šeima... Rusas – Stalinu. Tai informacinis narkotikas, pašauktas sukurti iškreiptą pasaulėjautą: taip, mes prastai gyvename, užtai... Toliau, kaip dainelėje:

Tačiau gaminame raketą, užtvėnkiamė Jenisejų
O taip pat baleto srity mes visos planetos priešaky

Šis „Tačiau“ ir yra informacinis triukas, opiumo liaudžiai rūšis.

Reikia saugotis tų, kurie klykia: Rusijai reikalingas naujas Stalinas! Jie mato alternatyvą globalizmui koncentracijos stovyklose, kaip profesorius Andrejus Fursovas, pasiruošęs lengvai atleisti Stalinui strateginius pralaimėjimus vidaus ir užsienio politikoje, dešimtis milijonų aukų Didžiajame Tėvynės kare, Gulagą, masišką valstiečių išbuožinimą, karinį komunizmą.

Logika vis ta pati: „Tačiau mes darome raketas...“ Kitaip sakant, profesorius visiškai pritaria konclageriams, kaip sėkmingo ūkininkavimo įrankiui, lengvai priimant doktriną „mišką kertant lekia skiedros“. Ir koneveikia sakančius apie Staliną tiesą, kaip niekam tikusį „valdymo žudant“ pavyzdį.

Stalinizmo pasekėjai, kaip ir jų priešininkai – tai tie patys berniukai iš tos pačios kontoros. Jie nori šalį pasodinti ant nudvėsusio arklio ir mirtinai baiminasi, kad ji pakinkys gyvąjį. Nuo liberalizacijos siaubo jie siūlo gelbėtis stalinizacijos siaube: iš ugnies į liepsną.

Mus traukia į nesuvokiamą situaciją, kai šalies priešai – liberalai teisingai smerkia Staliną, o taip vadinami patriotai su melo pagalba paverčia jį didvyriu. Negalima liberalams atiduoti kozirį sakyti tiesą. Šiandienos liberalai yra informaciniai teroristai, meluojantys su kiekvienu žodžiu. Tas, kuris Rusijoje vadina save liberalu – tai gobšus niekšas, parduodantis savo Tėvynę už dolerius.

Stalinistai kaitina patriotinį judėjimą, jie kaltina savo bendražygius, teisingai nuvainikuojančius Staliną, nešlovinant praeities. Bet argi šalies šlovė gyvuoja jos pseudo didvyriuose? Negi melu galima ginti Tėvynę? Tiesą turi sakyti patriotai: Stalinas negali būti Rusijos šlove, ir čia ne vietoje jokie „Tačiau“. Taip, mes gyvenome lageriuose, taip, mes statome raketas. Taip, šiandieną Rusijai reikalinga tvirta ranka, kuri iš mūsų visuomenės su šaknimis išraus piktnaudžiavimą valdžia, kyšininkavimą, dvilipybę, korupciją, bet tai nereiškia, kad pasiekti šiam tikslui reikia didžiąją dalį gyventojų paskandinti kraujyje.

Visos valstybės Žemėje skirstomos į dvi rūšis: vienose žmonės nori gyventi, o kitose – ne. Ir Rusija – ir carinė, ir socialistinė, ir demokratinė – priskiriama, deja, tai rūšiai, kur gyventi nenorima.

Carinė aristokratija veržėsi į Paryžių ir Baden-Badeną, tarybiniai valdininkai stengėsi įsikurti diplomatiname korpuse arba „vneštorge“ (parduotuvų tinklas, kur buvo prekiaujama užsienietiškomis prekėmis ir tai buvo prieinama ne visiems tarybiniams gyventojams – vert. pastaba), o iš demokratinės Rusijos žmonės bėga paknopstom. Bėga turtingi oligarchai ir vargšai mokslininkai, bėga dainininkai, šokėjai, sportininkai, gražios moterys. Negražios irgi bėga – kambarinės vieta viešbutyje Turkijoje ar Kipre duoda daugiau pinigų ir malonesnį gyvenimą, negu Tėvynėje.

Reikia mokytis atskirti informacines chimeras nuo realybės. 2014 metai - mūsų pergalių metai! - isteriškai džiūgauja Rusijos MIP, statydamos į pirmą vietą pergalingą Olimpiadą ir Krymo prijungimą. Ir tyli, kad 2014 metai – masinis pinigų nutekėjimas iš šalies (per metus 150 milijardų dolerių) ir žmonių (emigravo 200 tūkstančių vien tik mokslinių darbuotojų – du kartus daugiau palyginus su 2013-ais). Tai atpildas už žaliavinės ekonomikos bjaurumą. Tai paties atpildo pradžia.

Mūsų reikalai prasti. Ir nereikia žmonių žvalinti buvusių pergalių dopingu. Nereikia temdyti žmonių akių fejerverkų dūmais. Varyti pompastiškus paradus vidur sugriautos šalies – tai irgi informacinis teroras. Mums kol kas nėra ką švęsti. Atidėti reikia parada, o pinigus atiduoti karo veteranams ir šiaip senoliams - jie blogai gyvena. Ir jų nuoskauda Tėvynei begalinė.

Reikia pažiūrėti tiesai į akis – Rusija gilioje duobėje ir stūmė ją į ten kelios melagingos politinio elito ir finansinio kapitalo kartos. Ir tų, kurie susieja savo likimą su Rusija, laukia ilgas kelias pas save į namus. Užteks vidur griuvėsių šaukti apie „didžiąją Rusiją“ ir „Imperiją“. Reikia ramiai

rūpintis gerbūviu ten, kur žmonėms norisi gyventi. Kad grįžtų namo išsibėgioję po pasaulį vaikai ir pinigai.

Bet tam reikia išvalyti protą. Neįmanoma gyventi su sudarkytu protu. Negalima eiti į priekį su galva, kuri pasukta atgal. Negalima išlipti iš duobės, tempiant paskui save krūvą senų klaidų.

Jūs puldinėjate amžių „tradicijas“ - šaukia mūsų oponentai. „Mūsų protėvių kartos meldėsi šiam dievui!“. „Ant mūsų senelių kapų stovi kryžiai!“. „Su Stalino vardu mūsų seneliai ėjo į mirtį!“. Bet negi paklydimai tampa tiesa, jeigu jie tęsiasi amžius?

Negalima leisti, kad praeitis griebtų už kojų gyviesiems. Seniai laikas baigti draskyti šalį į gabalus pilietiniu karu ir tapti vieninga tauta... Mums neverta bėgti gudriai paspęstų informacinių spąstų uždaru ratu,, užmirštant tai, kad pas mus yra savos, amžiais patikrintos išmintys.

Jau laikas iš arklidės išnešti nudvėsusių arklių lavonus – muliažus, sukurtus informacinių teroristų pastangomis.

Tiesa, žinios, šviesus protas

Pats efektyviausias ginklas valdančiojo elito rankose yra tikrų žinių nuslėpimas nuo žmonių. Be tokių žinių žmogus praranda dvasinį imunitetą ir tampa visiškai atviras priimti jam svetimas, priešiškas doktrinas.

Sunkus valdančiojo elito nusikaltimas – žinių įslaptinimas. Tai galioja ne tik žinioms apie kitas Žemėje egzistavusias civilizacijas, apie galimai buvusius tarpplanetinius kontaktus, apie sąmonės manipuliavimo technologijas, bet ir apie tokius žmonijos genijų išradimus, kaip alternatyvi energija. Tai slepiama todėl, kad tokia informacija atneštų nuostolius žaliavos gavybos oligarchams.

JAV kariuomenė tyčia naikina muziejus – istorinę žmonių atmintį. Prisiminkime Bagdado muziejaus, saugojusio neįkainojamus Babilono artefaktus, išgrobstymą. Šiandien Kijevo chuntos artilerija tikslingai apšaudė Donecko muziejus.

Mūsų dienomis įslaptinti net klimato kaitos duomenys, nes šie pasikeitimai įrodo valdančiojo elito nusikalstamą veiką.

2014 metų sausio mėnesį 70% JAV rajonų – 50 milijonų žmonių iš 24 valstijų pakliuvo į anomalijų arktinių šalčių zoną.

Šiaurinėje Viskonsino valstijos dalyje ir [Minesotos valstijoje](#) oro temperatūra nukrito iki -50 laipsnių pagal Cesijų (šiais metais -37) , Šiaurės Dakotoje -45 laipsniai, Čikagoje -23 laipsniai.

Šioje vietoje ezoterikai ieško atpildo motyvų už tą blogį, kurį neša pasauliui ši šalis. Yra ir realus to paaiškinimas: žmogus su suluošinta sąmone, elgiasi su Gamta kaip žudikas. Informacinio teroristo nusikaltimų seka tokia: informacinio lauko sunaikinimas – sąmonės sunaikinimas – visuomenės sunaikinimas – Žemės sunaikinimas.

Laisvas žmogus, galvojantis savo protu, einantis per gyvenimą valdant sveikam protui yra valdančiųjų elitų košmaras. Savarankiškai mąstantis, teisingai informuotas žmogus, nepirrištas prie jokio stulpelio, pastatytas teroristo sukurtame informaciniame lauke - yra nevaldomas objektas. Tiesa, jį galima nužudyti ar padaryti socialiai atstumtuuju. Būtent taip elgiasi valdininkija su mokslininkais, intelektualiu elitu. Bet susitvarkyti iki galo su laisvai mąstančia liaudimi valdantieji nepajėgūs.

Informacinis laukas turi savo natūralius vystymosi dėsnius. Ir juos visiškai valdančiųjų valiai pažaboti neįmanoma. Pasak šių dėsnių *pasaulis šiandien įžengia į žinių išhermetizavimo epochą* ir to priežastimi negalima laikyti vien tik interneto bei kitų technologijų, informacijos gausos atsiradimą. Padidėjusių informacijos apimčių techniškai jau nebeįmanoma pilnai suvaldyti. Iš kitos pusės technologijoms tampant vis sudėtingesnėms – tenka dalinti tomis žiniomis su tas technologijas turėsiančiu aptarnauti ir kurti personalu.

Formuojasi valdomos istorijos mokslas, iš užmaršties iškilo „Chazarijos“ terminas (Tatjana Gračiova „Nematoma Chazarija“). Su dideliais vargais, asmeninėmis lėšomis, bet vis tik pavyko 2014 metų lapkritį pastatyti paminklą kunigaikščiui Svetoslavui – Chazarijos nugalėtojui – Maskvos srities mieste Serpuchovo (sugriovė senus vaiduoklius, pastatė naujus – vert. pastaba).

Vis daugiau žmonių prieina išvados: vietoje to, kad akiai lenktis svetimiems dievams, geriau prisiminti savas senovines šaknis, tradicijas ir papročius. Bet nereikia dėti vilčių tik į senovės protėvių patirtį, tuoj pat atsisakant ankstesnių idealų, beatodairiškai lenktis kokiems nors naujiems ar senai pamirštiems stabams, netgi dėl jų istorinių šaknų ir tradicijų artumo mums. *Toks aklas šlovinimas atneš tik žalą ir taps ne ką geresnis, nei meldimasis svetimiems dievams, simboliams ar stabams*. Kalba eina apie kiekvieno apgalvotą ir sąmoningą gyvenimo erdvės pasirinkimą, kuriame teks gyventi pačiam ir jo vaikams.

Sąžinės laisvė ir pasirinkimo laisvė priklauso kiekvienam iš mūsų. Galvoti savo protu, ieškoti savo kelio – sunkus kelias – kelias į save, bet tik šiame kelyje žmogų gali atrasti realaus gyvenimo suvokimą, suformuoti savo nuomonę apie vykstančius įvykius pasaulyje, apie savo gyvenimo kelią.

Mums dar teks šį kelią surasti, sukurti savo tiesos pasaulį. Ir reikėtų remtis ne veikiančiais prieš mus esamos sistemos institutais – prezidentų, prokurorų, teismų, o į nuosava jėga, visų pirma, savo proto jėga, laisva nuo dirbtinių formatų, matricių, nuo melagingų dogmų ir idealų, įsriegtų į smegenis su priešišku tikslu: pavergti, apvogti, nužudyti.

Vienas iš JT vadovų Dagas Haamaršioldas yra pastebėjęs: *„mes niekuomet nepasieksime tvaraus mūsų pasaulio vystymosi, kol visi kartu „nepraeisime pačio ilgiausio kelio – kelio į pačius save“*.

Tiems, kas nori išgyventi, teks praeiti šį ilgą kelią. Ir aimanuoti dėl to, kad pas mus nėra ideologijos – irgi chimera. *Ideologiją turi kiekviena gyva būtybė – laimingai gyventi pasaulyje darnoje su savimi, panašiais į save ir Gamta*.

Bet toks gyvenimo kelias galimas tik tokiu atveju, jeigu mums pavyks sąmonę išvalyti nuo susigulėjusio joje melo, nuo dirbtinių bjaurojančių doktrinų grotų. Tik taip gausime galingą ginklą – natūralią, adekvačią pasaulėjautą.

Atsikratyti informacinių chimerų, tapti jėga

Reikia nustoti terliotis su informacinėmis chimeromis ir baigti skirstyti tėvynainius į raudonuosius bei baltuosius, į krikščionis, pagonis ir musulmonus.

Reikia suprasti, kad visa partijų, įleistų į politinį lauką sistema, yra sukurta vieningos konceptualios valdininkijos ir maitinasi iš tos pačios piniginės. O jų rungtyniavimas yra žaidimai, primesti liaudžiai. Reikia nustoti skirstyti žmones pagal tautas. Visos tautos – valdančiojo elito aukos, kuris žiūri į žmones kaip į gamybinę medžiagą, biomasę, naudojamą savo poreikiams. Ir JAV gyventojai – ne išimtis. Reikia suprasti, nėra tautų-priešų, kaip vokiečiai ir rusai, rusai ir ukrainiečiai, supjudytų informacinio teroro metodais.

Juk nugalėtojas visuose karuose tik vienas – valdantysis elitas. Šis šiandieninis priešas pasiskirstęs

visose pasaulio valstybėse, kaip pūlinys dideliame organizme. Ir viso pasaulio žmonės privalo vienyti, kad apsivalyti nuo šito pūlinio.

Reikia suvokti, jei mes tikime karinio ginklo galia, vadinasi mes nesupratome kaip sudarytas pasaulis. Jei mes nesuvokiame, kad alkoholis, tabakas, narkotikai yra ginklas, labiau pavojingas nei bombos ir raketos, ir negalime atsisakyti cigaretės, taurelės, švirkšto, vadinasi, mes mirtininkai.

Reikia aiškiai suvokti: visų žmonijos darbų aukščiausias teismas egzistuoja. Ir šis teismas - Žemės teismas. Gamta – vyriausiasis teisėjas - žaliavų gavybos oligarchų pasiutpolkę ji prigriebs ir nubaus. Ir nubaus visą žmonijos giminę, nesugebėjusią šios betvarkės sustabdyti.

Svarbu suprasti: sąmonės išlaisvinimas nuo ją deformuojančių dirbtinių matricų yra pagrindinė žmonijos išlaisvinimo sąlyga nuo globalių valdymo struktūrų savivaliavimo, pagrindinė gyvybės išgelbėjimo Žemėje sąlyga.

Parengė: **Remigijus Sinkevičius**

